

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522200852
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdaková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8522200852.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdakovou v rodinnoprávnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, E. XXX XX C. D. XXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, dieťa rodičov, otec: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., matka: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, E. XXX XX C. D. XXX v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. M e n í sa rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/42/2017 zo dňa 06.11.2017 v III. výroku v časti výživného tak, že výživné zo strany otca F. B., nar. XX.XX.XXXX pre mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX z v y š u j e zo sumy 100 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, ktoré výživné je otec p o v i n n ý uhrádzať vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky G. H., počnúc dňom 10.6.2022.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 10.6.2022 do 31.10.2022 v sume 235 eur je otec F. B. povinný uhradiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka mal. dieťaťa (ďalej len navrhovateľka) sa návrhom doručeným súdu dňa 10.06.2022 domáhala zmeny rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 4P/42/2017 zo dňa 06.11.2017 vo výroku o výživnom a to zvýšiť výživné zo sumy 100 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne odo dňa podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že situácia sa zmenila tak na strane maloletého dieťaťa ako aj na jej strane. Podotkla, že sama zabezpečuje celodennú starostlivosť dieťaťu, otec okrem súdom stanoveného výživného na výživu dcéry ničím neprispieva, nezaujíma sa o ňu. Poukázala na svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery ako aj na zvýšené výdaje na starostlivosť o maloleté dieťa, ktoré už nastúpi do 5. ročníka. Poukázala na skutočnosť, že jej pribudla vyživovacia povinnosť k dcére I.. Zdôraznila, že doposiaľ stanovené výživné nepostačuje pokryť potreby maloletej. K návrhu pripojila rodný list dieťaťa, prehľad mesačných výdajov na maloletú, súdne rozhodnutie.

Súd uznesením č.k. 2P/71/2022-12 zo dňa 23.06.2022 ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, otca a kolízneho opatrovníka vyzval aby sa k návrhu, ktorý im súčasne doručil vyjadrili a nariadil informatívne stretnutie v rámci programu cochem.

Otec dieťaťa v písomnom vyjadrení k návrhu, ktoré doručil súdu dňa 11.07.2022 oznámil, že s návrhom matky nesúhlasí, vyjadril ochotu prispievať na výživu dcéry sumou 135 eur mesačne, ďalej poukázal na svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery. K vyjadreniu pripojil LV č. XXXX k.ú. C. D., daňové priznanie za rok 2021 a doklady preukazujúce jeho výdaje.

Na informatívnom stretnutí v rámci projektu cochem, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.07.2022 sa rodičia na zvýšení výživného nedohodli.

Navrhovateľka na pojednávaní trvala na zvýšení výživného, vyjadrila ochotu dohodnúť sa s otcom dieťaťa na výživnom v sume 150 eur mesačne. Opísala zmenu pomerov na jej strane ako aj na strane maloletých detí od poslednej úpravy výživného. Uviedla, že spolu s dieťaťom zmenil bývanie, s deťmi a priateľom bývajú v podnájme v byte jej sestry, pribudla jej vyživovacia povinnosť k mal. dcére I.. Do 20.06.2022 bola na rodičovskom príspevku alebo krátku chvíľu v evidencii nezamestnaných od 20.6.2022 do 12.9.2022 pracovala v Dome pre seniorov Stará Ľubovňa ako opatrovateľka s príjmom cca 700 eur v hrubom. Od 1.9.2022 do 31.10.2022 bola nezamestnaná, evidovaná úradom práce bez nároku na podporu v nezamestnanosti. Od 01.11.2022 sa zamestнала na 6 hodín v komunálnej poisťovni ako administratívny pracovník s príjmom 589 eur v hrubom. Zvýšili sa výdaje aj na maloletú A., ktorá má 13 rokov, je šiestička, má problémy s učením, v súčasnosti náklady na jej starostlivosť činí suma cca 390 eur.

Otec dieťaťa vyjadril ochotu platiť vyššie výživné, maximálne však v sume 135 eur. Podľa jeho vyjadrenia sa na jeho pomeroch nič nezmenilo, naďalej pracuje na živnosť v oblasti stavebníctva a jeho priemerný mesačný príjem je cca 1100-1200 eur v čistom, iný príjem nemá. Bývam v rodinnom dome ako v čase poslednej úpravy výživného, spolu s ním býva ešte plnoletý syn s priateľkou a prespáva tam aj jeho priateľka. Syn prispieva na chod domácností hradí polovicu inkasa, ktoré je v sume 244 eur. Má bežné výdaje, okrem toho platí odvody v rámci živností v sume cca 300 eur, výživné 300 eur. Je zdravý. Potvrdil, že dcére okrem súdom stanoveného výživného na výživu ničím neprispieva, nekontaktuje ju má na to svoje dôvody.

Kolízny opatrovník na pojednávaní zdôraznil, že sociálnym šetrením neboli zistené nedostatky v starostlivosti o mal. dieťa. Navrhol výživné pre mal. dieťa zvýšiť minimálne na sumu 150 eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že matka sama zabezpečuje starostlivosť o dieťa, že už samotný prechod dieťaťa z prvého na druhý stupeň základnej školy je dôvodom zvýšenia výživného, ako aj skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a platenie výživného má prednosť pred uspokojovaním potrieb rodičov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4P/42/2017, na základe čoho ustálil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4P/42/2017-59 zo dňa 06.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2017 bolo prvým výrokom manželstvo rodičov mal. A. rozvedené, druhým, tretím a štvrtým výrokom bola schválená rodičovská dohoda na základe ktorej bola mal. A. na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platením výživného pre mal. A. v sume 100 eur mesačne, styk otca s maloletou nebol upravený, piatym výrokom bolo vyslovené, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V čase poslednej úpravy výživného matka pracovala ako opatrovateľka v Rakúsku s príjmom 600 eur mesačne. Bývala v prenajatom rodinnom dome v obci Šambron spolu s priateľom a dcérami. Mala ešte jednu vyživovaciu povinnosť.

Matka dieťaťa po skončení rodičovského príspevku, krátku dobu bola nezamestnaná, potom v období od 20.6.2022 do 12.9.2022 pracovala v Dome pre seniorov Stará Ľubovňa ako opatrovateľka s príjmom cca 700 eur v hrubom. V období od 01.09.2022 do 31.10.2022 bola nezamestnaná, nepoberala podporu v nezamestnanosti, ani žiadnu dávku. Od 01.11.2022 pracuje na 6 hodín v komunálnej poisťovni ako administratívny pracovník s príjmom 589 eur v hrubom. Pribudla jej vyživovacia povinnosť k dcére I., nar. XX.XX.XXXX. Býva v podnájme v trojizbovom byte v Novej Ľubovni spolu s priateľom, plnoletou a maloletými dcérami. Náklady na bývanie predstavujú sumu cca 380 eur .

Otec mal. dieťaťa v čase poslednej úpravy výživného pracoval na živnosť v Českej republike s príjmom cca 1200 eur mesačne. Mal ešte jednu vyživovaciu povinnosť.

V súčasnosti otec dieťaťa naďalej pracuje na živnosť, podniká v oblasti stavebníctva, jeho čistý mesačný príjem podľa jeho tvrdenia sa pohybuje v rozpätí 1100 až 1200 eur. Býva v rodinnom dome ako v čase poslednej úpravy výživného, spolu s ním býva plnoletý syn s priateľkou a podľa jeho tvrdenia tam občas prespí aj jeho priateľka. Náklady na bývanie vyčíslil sumou 244 eur z čoho polovicou mu prispieva plnoletý syn. Ďalšie jeho náklady predstavujú odvody poisťovniam cca 300 eur a výživné cca 300 eur. Je zdravý, vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére trvá.

V čase poslednej úpravy mal. A. navštevovala 1. ročník základnej školy.

V súčasnosti mal. dieťa navštevuje 6. ročník základnej školy, náklady na jej starostlivosť matka vyčíslila sumou cca 390 eur mesačne (ošatenie-40 eur, strava-100 eur, hygienické potreby-15 eur, aktivity vo voľnom čase-40 eur, školské potreby-10 eur, strava v škole 30 eur, školské výlety a vreckové -10 eur, cestovné do školy-50 eur, vreckové-5 eur, bývanie-36,80 eur, lieky -20 eur, hračky, resp. športové potreby - 20 eur, kredit -10 eur).

Otec výživné pravidelne platí, dlh na výživnom nemá o dcéru neprejavuje záujem, nestretávajú sa nad rámec výživného na jej výživu ničím neprispieva.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len ZoR) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 (ďalej len ZoR), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 ZoR ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3 ZoR pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C.m.p.) na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 217 ods. 1 prvá veta Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať rozhodovať znova.

Podľa § 121 C.m.p. rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Právne posúdenie vecí:

Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie výživného pre mal. A. z doterajšej sumy výživného 100eur na sumu 200 eur mesačne odo dňa podania návrhu.

Naposledy bolo o výživnom pre maloletú právoplatne rozhodnuté v novembri 2017 teda pred 5 rokmi.

Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinno-právnych vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicke najslabšej skupine osôb v spoločnosti, deťom. Povinnými subjektami sú rodičia dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Táto schopnosť závisí od toho, kedy sa dieťa stáva spôsobilým uhrádzať svoje odôvodnené potreby z odmeny za vlastnú prácu takej povahy, ktorá zodpovedá jeho fyzickým a duševným predpokladom a potrebám spoločnosti.

Je nesporné, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri určení výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti, ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami. V prípade výživného na maloleté dieťa sa vo všeobecnosti uplatňuje tzv. princíp potenciality (§75 ods. 1,2 ZoR), ktorý má prednosť pred princípom fakticity. V praxi to znamená, že súd neprihliada len na skutočné príjmy osoby povinnej platiť výživné, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jej potenciálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré mohla mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce (porovnaj Rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/236/2018).

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení hmotnoprávnym podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (znížiť resp. zvýšiť výživné pre dieťa) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

Matka mal. dieťaťa odôvodňuje potrebu zvýšenia výživného uplynutím času tým, že doposiaľ stanovené výživné nepokrýva potreby maloletého dieťaťa. Tým, že došlo k zvýšeniu nákladov nielen na starostlivosť o maloleté dieťa, ale aj nákladov na bývanie, chod domácností.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od poslednej úpravy výživného, t.j. od novembra 2017 došlo k zmene pomerov, tak na strane navrhovateľky ako aj na strane maloletého dieťaťa. Matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k dcére I., poberala rodičovský príspevok, aktuálne sa zamestnala v Komunálnej poisťovni s predpokladaným príjmom cca 590 eur v hrubom. Zmenila bývanie, zvýšili sa jej náklady na bývanie, na úhrade ktorých sa podieľa jej priateľ s ktorým žije v spoločnej domácnosti.

Mal. A. je žiačkou 6. ročníka, teda nastúpila na druhý stupeň základnej školy, čo samo o sebe predstavuje vyššie náklady, ako v čase poslednej úpravy výživného. Od poslednej úpravy výživného uplynula už dosť dlhá doba, 5 rokov. Mal. dieťa vyrástlo a úmerne veku sa podstatne zvýšili náklady spojené s uspokojovaním jej odôvodnených hmotných potrieb, ako je ošatenie, obuv, jedlo, ale aj školské potreby a pod. Maloletá A. je žiačkou so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, žiačkou so zdravotným znevýhodnením – vývinové poruchy učenia, v dôsledku čoho je potrebné u nej vo výchovno-vzdelávacom procese uplatňovať individuálny prístup.

Pokiaľ ide o pomery otca mal. dieťaťa na tých sa v podstate veľa nezmenilo, naďalej vykonáva práce na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva v súčasnosti na Slovensku, dosahuje porovnateľný príjem ako v čase poslednej úpravy výživného cca 1200 eur. Na nákladoch na bývanie sa podieľa aj jeho plnoletý syn s ktorým žije v rodinnom dome.

Skúmajúc možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, otec deklaruje pred súdom príjem z jeho podnikateľskej činnosti len predložením faktúr, pričom podľa jeho tvrdenia sa jeho čistý príjem pohybuje v sume cca 1200 eur, na dotaz súdu uviedol, že z tohto príjmu hradí odvody poisťovniam, čo je cca 300 eur, potom jeho čistý príjem predstavuje sumu cca 900 eur mesačne. Na základe uvedeného pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného súd vychádzal z toho, že otec dieťaťa je v produktívnom veku, je zdravý, keďže neuviedol, žiadne závažné zdravotné problémy, ktoré by ho obmedzovali pri výkone zamestnania a dosahuje čistý mesačný príjem 900 eur z ktorého súd vychádzal pri zvýšení výživného pre mal. A., po zohľadnení skutočností, že otec dieťaťa má ešte jednu vyživovaciu povinnosť.

Súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného zohľadnil potreby mal. dieťaťa. Za primerané náklady na jeho starostlivosť považuje sumu cca 300 až 350 eur, ako aj možnosti a schopnosti povinného – otca (priemerný čistý mesačný príjem 900eur).

Každá povinná osoba musí vždy aj na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa. Právo na výživné je osobným právom každého dieťaťa. Dieťa má zo zákona právo na výživu. Explicitne je rodičom uložená povinnosť plniť si túto vyživovaciu povinnosť, pričom každá povinná osoba musí vždy, aj na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti má byť predovšetkým dobrovoľné, motivované skutočnosťou, že jej plnenie umožňuje zabezpečiť odkázanej osobe jej relevantné odôvodnené potreby. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že Zákon o rodine kogentne upravuje právo dieťaťa na výživu a každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť jeho výživu.

Súd má za to, že je povinnosťou obidvoch rodičov (aj rodiča, ktorému dieťa nie je zverené) konať v najlepšom záujme dieťaťa a riadne si plniť svoje rodičovské práva a povinnosti. Plnenie vyživovacej povinnosti je prvoradou zákonnou povinnosťou rodičov, rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené. Súd zohľadnil skutočnosť, že matka poskytuje maloletému dieťaťu osobnú starostlivosť, pričom otec sa na tejto starostlivosti dlhodobo vlastným pričinením nepodieľa vôbec. Príjem matky aktuálne pozostáva z príjmu zo závislej činnosti a z prídavku na deti, iný príjem matky nebol zistený. Matka síce žije v spoločnej domácnosti s priateľom, ale ten nemá vyživovaciu povinnosť k mal. A..

Povinnosťou súdu pri určovaní výživného je prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní rozsahu výživného. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rastie, potreby sú zvýšené, je potrebné prihliadnuť pri stanovení výživného aj na možné scenáre rozvoja vývoja dieťaťa a podrobiť to v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Výživné znamená, že dieťa dostáva prostriedky a aj príležitosti, aby sa mohlo rozvíjať fyzicky, mentálne, duchovne, sociálnym zdravým, normálnym spôsobom, teda potreby dieťaťa pri stanovení výživného sú vnímané v najširšom slova zmysle a čo v najlepšom jeho záujme. Výživné má slúžiť na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa s cieľom zabezpečiť rozvoj dieťaťa.

Vychádzajúc z odôvodnených potrieb mal. dieťaťa ako aj schopností a možností povinného rodiča - otca súd zvýšil výživné na sumu 150 eur, ktorá predstavuje cca 16,6 % čistého príjmu otca dieťaťa.

Počiatok zvýšenia vyživovacej povinnosti súd určil odo dňa podania návrhu v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keďže nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal priznať výživné pred dňom doručenia návrhu na súd, t.j. pred dňom 10.06.2022.

Súd zároveň zaviazal otca mal. dieťaťa zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 10.06.2022 do 31.10.2022 vo výške 235 eur, ktoré uložil otcovi dieťaťa zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, ktoré zaplatí k rukám matky dieťaťa.

Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal zo zvýšeného priznaného mesačného výživného v sume 50 eur, čo za uvedené obdobie činí sumu 235 eur (6/2022- 21 dní – 35, 7 - 10/2022 - 4 x 50 čo je 200, spolu 235eur).

Štvrtým výrokom súd návrh matky na zvýšenie výživného nad sumu 150 eur z dôvodov vyššie uvedených zamietol ako nedôvodný.

Trovy konania

Podľa § 52 C.m.p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v zmysle ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 1,2 C.m.p.)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 63 C.m.p.)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, v ktorej bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu, oprávnený môže podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v časti, ktorým bola upravená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazom pohľadávky, predajom hnuiteľných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.